

rodinaHRŮ®

HOST

Home-Start Česká republika

*Happy children
are the product of happy
parents and a natural
family environment.*

Krátké představení

Metodu vytváří HoSt Home-Start Czech Republic s podporou partnerské organizace CEKAS a The Velux Foundations

- Metoda Rodina hrou je interaktivní metoda zaměřená na rozvoj vztahu mezi rodičem a dítětem a rozvoj dovedností rodiče při hře s dítětem.
- Metoda je nízkoprahová. Je určena všem motivovaným rodinám s malými dětmi od 1 roku do 6 let.
- Před zahájením práce s rodinou je nutné mít navázán důvěrný a méně formální (u dobrovolníků zcela neformální) vztah.
- Metoda je ideální pro provázející pracovníky a dobrovolníky, kteří jsou rodině hodně blízko.

Z čeho vycházíme

Rodičovská zkušenost našich klientů je silně ovlivněna vlastními zážitky z dětství. Mnozí z nich jsou traumatizováni trvale, což obnáší blokovanou schopnost uvolnit se, prožívat život “naplno”, napojit se na vlastní dítě, vybudovat si blízké, bezpečné vztahy.

Dětství našich “rodičů” bylo často poznamenáno nedostatečnou péčí (v lepším případě) nebo dokonce deprivujícími procesy v rodině.

Situace hry v rodině vyžaduje kromě základních podmínek schopnost a možnost uvolnění, spočinutí, soustředění na “tady a teď”.

Přáli bychom si, aby naše metoda hry v rodině byla přístupná všem a v rámci možnosti nabízela něco užitečného každému zúčastněnému.

Z čeho vycházíme

Hra je intimní součástí komunikace rodiny.

Pracovník musí rodinu dostatečně a dlouhodobě znát, být s ní v přátelském kontaktu.

Komunikace přes hračky je pro děti (ale i dospělé) mnohdy jednodušší.

Hra s hračkou je nižší komunikační práh. Děti slovům často nerozumí, zato přes hračky se mohou lépe projevit.

V rámci hry je rovněž velmi důležité vnímat vývojová stadia dítěte a jeho schopnost si hrát.

Praxe

Metodu vytváříme a testujeme od poloviny roku 2015.

Testovali jsme již na více, než 80 rodinách.

Zkoušeli jsme použít metodu v rodinách, se kterými jsme pracovali krátce (max. 2měsíce) a neosvědčilo se nám. Rodiny nebyli dostatečně uvolněné a na pracovníka navyklé.

Metoda se používá ideálně doma, v domácím prostředí, kde si rodiče a děti mohou fixovat zkušenosti a společně vytvářet pozitivní a radostné vzpomínky.

Praxe

Metodu využíváme v rodinách, kde běžně mnoho smíchu a radosti nezažijí. Jsou to rodiny a děti, ke neměli v životě tak úplně největší štěstí a musí o své místo a to co mají a chtějí hodně bojovat. Často se jim tak ze života vytratí společné chvíle vzájemného sdílení a rozvíjení společného vztahu.

S rodinou pracujeme průměrně 6 měsíců, než si začneme hrát.

Pracujeme často s rodinami, kde žádné hračky nejsou.

Vytvořili jsme proto typizovanou sadu hraček, kterou pracovník s sebou nosí do rodiny.

Praxe

Metoda jednoduchá:

- Půjdeme do rodiny a hrajeme si
 - *rozvíjíme dovednosti rodiny během hry*
 - *motivujeme rodiče pro hru s dítětem*
 - *směřujeme na něj pozornosti.*
 - *snažíme se rodiče nenásilně zapojit do hry*

Co předchází:

- Motivace rodiny pro spolupráci, práci na sobě
- Stabilizace rodiny
- Vytvoření vztahu mezi pracovníkem a rodinou
- Proškolení pracovníka/dobrovolníka v metodě
- Motivace rodiny k vzájemnému sdílení času – hře

Výstupy projektu

Metodika – zpracována na základě pozorování a praxe

Herní deka a sada postav – již finální podoba - několikrát změnila v závislosti na zkušenosti pracovníků z praxe a samotných rodičů a dětí.

Školení - školíme interně naše dobrovolníky a pracovníky. Pro rok 2020 připravujeme školení i pro odbornou veřejnost (již se lze přihlásit, pokud by měl někdo zájem)

Teoretický a praktický výzkum

Výzkum byl a je realizován dvěma fakultami Univerzity Karlovy pod supervizí velmi zkušených českých výzkumníků a psychologů.

Teoretický výzkum : řešerše - vyhledávání a vyhodnocování relevantních metod, terapií nebo přístupů využívající hru. Výzkum byl realizován ve spolupráci s katedrou sociální práce Filozofické fakulty UK, pod vedením PhDr. Kateřiny Šámalové, PhD. a PhDr. Oliny Havránkové.

Praktický výzkum: kvalitativní a kvantitativní výzkum efektivity metody v práci s rodinou. Zkoumáno na základě standardizovaných záznamových archů, ve kterých sbíráme data a pozorování z každé „herní“ návštěvy v rodinách.

Data zpracovávají studenti katedry učitelství Husitské Teologické fakulty UK.

Výzkum vede prof. RNDr. Marie Vágnerová, PhD. a doc. Pavlína Janošová, PhD.

Zkoumání efektu metody

Předběžné výsledky naznačují, že hra vyžaduje ze strany účastníků (především matek) určitou míru času a energie, dále také kapacitu alespoň dočasně odhlédnout od vlastních problémů.

Schopnost hrát si společně s dítětem může být jedním ze signálů pozitivního vývoje zvládání jejich náročné životní situace.

Hra slouží jako model chování pro dobu jeho rodičovství. Pokud si s nynější matkou v době jejího dětství někdo z rodičů alespoň občas hrál, bude ona sama pravděpodobně schopna dělat totéž.

65% matek takovou zkušenost nemá, rodiče si s nimi nehráli, případně se na to nepamatují. Ony samy se chovají stejným způsobem. Pouze 40 % matek uvádí, že si s dětmi občas hraje. 60 % matek si se svými dětmi nehraje, protože, jak říkají, na to nemají čas (20%), nebaví je to (10%), nevědí jak (10%) nebo říkají, že si jejich děti hrají samy (10%). Děti oslovených matek sice většinou hračky mají, ale nemají je kdykoli k dispozici.

Děkuji za pozornost

Mgr. Alžběta Candia Muňoz

